

Podhorský Dušan, 05.06.1941 Bratislava - H.E., multi - prof. h.c., RNDr., DrSc. - vedecký pracovník, vysokoškolský učiteľ, diplomat. Študoval v rokoch 1955 - 1958 JSŠ, Bratislava; 1958 - 1963 PRiF UK, Bratislava, odbor meteorológia a hydrológia; 1968 - UK, rigorózne skúšky (RNDr.); 1976 - vedecká ašpirantúra, kandidát fyz. mat. vied (CSc.), Leningradský hydrometeorologický inštitút; 1991 - doktor technických vied (DrSc.), Akadémia vied ZSSR, Sankt Peterburg; 1992 - vedúci vedecký pracovník. Zamestnanie: 1963 - 1992 Slovenský hydrometeorologický ústav, synoptický a letecký meteorológ, zakladateľ radarovej a kozmickej meteorológie v Česko-slovensku, vybudoval Pobočku SHMÚ pre radarovú a kozmickú meteorológiu na Malom Javorníku (1972) a svoju meteorologickú kariéru ukončil v r. 1992 (do r. 1990 námestník riaditeľa SHMÚ pre meteorológiu). V rokoch 1992 - 1997 SLOV AIR, a.s. a TATRA AIR Group, a.s. - predseda predstavenstva a generálny riaditeľ spoločnosti; 1998 - 2005 Úrad pre normalizáciu, metrologiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky – predseda úradu; 2000-2003 prezident Stálej pracovnej skupiny (CPI) pre kontrolu ručných strelných zbraní a munície so sídlom v Liège, 2002 - 2005 podpredseda Pracovnej skupiny č.6 EHK OSN v Ženeve, 2005 - 2011 veľvyslanec Slovenskej republiky pre Kazachstan a Kirgizskú republiku. V danom období intenzívne a úspešne rozvíjal ekonomizáciu zahraničnej služby Slovenskej republiky v tomto regióne. V rokoch 2012 – 2016 pracuje ako vedúci vedecký pracovník oddelenia fyziky atmosféry na Ústave vied o Zemi SAV, v súčasnosti emeritný vedec na tomto ústave. V rokoch 2016- 2017 ako externý pracovník Výskumného centra Univerzity v Žiline. Podnikateľská činnosť: SOLAR & ENERGY, s.r.o. - konateľ, majiteľ, podiel na projekčných a investičných prácach pre výstavbu alternatívnych zdrojov energie v Kazašskej republike. Spolupráca s ECM ECO Monitoring, s.r.o. ((2012 – 2016) pri výstavbe monitorovacích systémov v krajinách SNŠ. Vysokoškolská pedagogická činnosť: Od roku 1963 – do 1992 na Prírodovedeckej fakulte UK a neskôr aj na Matematicko-fyzikálnej fakulte UK prednášal a ako školiteľ viedol diplomové práce z predmetu rádiolokačná a kozmická meteorológia. V rokoch 1976 – 1997 na MFF KU v Prahe, predmet Rádiolokačná a družicová meteorológia. Externe prednášal na univerzitách v Belehrade a v Záhrebe. Popri diplomatickej službe ako profesor prednášal na šiestich kazašských a kirgizských univerzitách (na piatich mu bola udelená akademická hodnosť prof. h.c.). Je autorom a spoluautorom viac ako 204 vedeckých prác a autor monografie "Štefánikov svet" (376 strán, veda. Veda, 2013), spoluautor piatich monografií a spoluautor na 5 patentoch a na jednom úžitkovom vzore. Viedol alebo konzultoval 38 diplomových prác, 7 dizertačných prác doma i v zahraničí. Ocenenia: štátne vyznamenanie „Za zásluhy o výstavbu“ v roku 1980, Zlatá medaila Interkozmos 1984; Čestná plaketa k 50. výročiu SAV 1999; Zlatá čestná plaketa Aurela Stodolu „Za zásluhy v technických vedách“, udelená SAV 2002; držiteľ čestného titulu „Zaslúžilý letec“ - ocenenie Slovenského leteckého zväzu gen. Dr. M.R. Štefánika 2014. Pôsobil ako člen Komisie pre vedecko-technický rozvoj ČSFR (1984-1990), člen Kolégia SAV pre vedy o Zemi a vesmíre (1984 – 1990), člen Rady vlády SR pre vedu a techniku (2000 - 2005), člen Vedeckej rady TU vo Zvolene, člen Vedeckej rady na Trenčianskej univerzite A. Dubčeka (do r. 2008), kde pôsobil aj ako podpredseda Správnej rady, člen Lion klubu; zahraničný člen Petrovskej akadémie vied a umení v St. Peterburgu (1992), čestný akademik Eurázijskej medzinárodnej akadémie ekológie a vied o ochrane ľudskej činnosti pri OSN v Astane (2014). Vedecko – organizačná činnosť: Ako riaditeľ pobočky SHMÚ na Malom Javorníku vybudoval jedno z najvýznamnejších výpočtových stredísk v Československu s databankovým systémom hydrometeorologických údajov v strednej Európe. Zaslúžil sa o objav nízkoohľadového dýzového prúdenia nad karpatsko-alpským regiónom. V r. 1968 vypracoval koncepciu rozvoja československej rádiolokačnej meteorológie s následným vybudovaním radarového strediska s prijímacím systémom obrazových údajov z meteorologických družíc. V r.1973 – 1989 podieľal sa na činnosti Svetovej meteorologickej organizácie ako Spravodajca pre radarovú meteorológiu (1979 – 1984), ako predseda pracovnej skupiny pre veľmi krátkodobé predpovede nebezpečných javov počasia (1984 -1991), viedol viaceré výskumné projekty, napr. laserový radar LIDAR a vývoj rakiet MRAK pre umelé ovplyvňovanie konvektívnej činnosti pri využití patentu na anorganické reagenty. Riadil ako predseda Národný program kvality SR (2002 - 2005), nasledujúcich šesť rokov bol riaditeľom Centra aktivity SMO pre nowcasting; 1985 - 1989 viedol expertný tím RVHP pre automatizáciu meteorologických pozorovaní pre bezpečnosť leteckej dopravy (KAS METEO).